

Det Talte Ord 113.
Veien til Adopsjon 2.
 Pastor Brian Kocourek.
 30 august 2009.

Vi vil fortsette denne formiddag med vårt studium angående Adopsjonens Spor, men vi ønsker til å begynne med å lese igjen noen få ting fra "Det Talte Ord Er Det Originale Sæd" og begynner med § 89

89. *De gjerninger som Jesus gjorde, om Guds Sæd er i ham og Guds Ånd vanner dette Sæd, hvis så en mann har Guds Sæd i seg, idet Guds And vanner dette Sæd, da skal de samme gjerninger bli manifestert i ham som også ble manifestert i Jesus. Han var Guds originale Sæd. Hans død bringer deg tilbake til det Originale Sæd av Gud, og dersom den samme Ånd som var i Ham er i deg, da vil de samme gjerninger bli manifestert. Tror dere ikke det? La oss. slå opp i Joh. 14,12. Du sier kanskje: "Jeg er en troende, broder Branham, det er jeg helt sikkert." Jeg skal se om Jesus ville kalle deg en troende, se om Guds Ord kaller deg det: "Sannelig, sannelig sier jeg eder: **Den som tror på mig, han skal også gjøre de gjerninger jeg gjør; og han skal gjøre større enn disse; for jeg går til min Fader.**"*

90. *Hva er det? Den samme Sæden. Hvordan kan du plante hvete på et sted og hvete på et annet sted og så si: "Jeg skal få agurker 'her' og hvete 'der'"?* Det går ikke. Den eneste måten å få agurker på er å plante agurker. Hvis du krysser det, får du ingen agurker, da blir det en "hykler". Stemmer det? Da blir det en hykler, venner. Det må sies. Det blir hverken det ene eller det andre. Det blir ikke noen agurk, eller hva du nå krysser det med, men det er en krysning og et dårlig produkt, det er dødt i seg selv og kan ikke forplante seg videre. Det er dødt - kommer ikke til å fortsette, det avsluttes; det er det hele. Men hvis du ønsker en agurk, må du begynne med en agurk. Hvis du ønsker en menighet, må du begynne med Guds Ord. **Hvis du ønsker et liv i Gud, da må du begynne med Guds Ord. Aksepter Guds Ord i hele dets fylde, i enhver utstrekning.** Og når Guds fylde er inni deg, **da vil regnet som faller, bringe fram nøyaktig det som er inni åkeren din.** Hvordan blir det da med vårregnet? Dere ser vel hvor det vil bære hen etter en stund, gjør dere ikke? Det blir som med de ville gresskar som profetens disipler sanket, da de hadde denne profetskolen, denne denominasjonen. De sanket noen ville gresskar og trodde at det var ... erter; å, vel, ... (**2. Kong. 4,39**).

91. *Da vil de manifesterte gjerninger i ham være de samme for det er det samme Sæd-Ord fra Gud. Guds Sønn var Hans eksempele - Sæd/Mønster. Og det Hans liv var, da Ånden ble utøst over Ham, etter Han var døpt og den Hellige Ånd kom over Ham, det samme Liv som Han framstilte, idet det er den samme Hellige Ånd som vanner, vil igjen bli framstilt og gjøre det samme som Han*

gjorde, hvis det er den samme Sæd. Guds Sønn-Sæd vil bringe fram Guds Sønn-Sæd.

Således ser vi at i Guds Sønns Sæd ligger en Guds Sønns natur fordi hvert eneste sæd nå frambringe etter sitt slag. Dette er loven om reproduksjon i **1 Mosebok 1.11**. Legg nå merke til dersom vi har et Guds Sønns sæd da må det produsere de samme gjerninger og de samme resultater som vår eldste bror gjorde før oss, og det betyr ingenting hva ditt yrke er.

Vi ser i Bibelen at Daniel var en administrator, Josef var en finansiell rådgiver, David var en hyrde, Moses var en general, Paulus var lagte telter, Peter var en fisker, Matteus var en skatte oppkrever, Jesus var en tømmermann. Så ser du at det har ingen betydning hva ditt yrke er, fordi det er ikke legemet men Livet i dette legemet.

I går kveld så vi i **Rom 8,4** for at lovens rettferdige krav skulle bli **oppfylt i oss, vi som ikke vandrer etter kjødet, men etter Ånden**.

Legg nå merke til hva han sier her, at lovens rettferdighet blir oppfylt i oss.

For å spare tid går vi rett til vers 11, siden vi talte fra hele kapittelet i går kveld.

Rom 8,11 *Men hvis Hans Ånd som oppreiste Kristus fra de døde, bor i dere, da skal Han som oppreiste Kristus fra de døde, også levendegjøre de dødelige legemene deres ved Sin Ånd som bor i dere.*

Legg nå merke til at han sa at Ånden ville levendegjøre våre dødelige legemer og la oss se det som det er, når du er død da er det ikke et dødelig legeme, men du er gått videre til det herligjorte legemet. Således snakker Paulus om å levendegjøre dette dødelige legemet. Dødelig betyr at det antagelig kommer til å dø, da er det slik at dette legemet som antagelig kommer til å dø, ikke er dette herligjorte legemet som vi går til når vi forlater denne verden, men dette legemet av kjøtt vi lever i nå, og ordet levendegjøre betyr å gi liv til det, eller gjør det levende eller utføre det som var meningen med det.

Rom 8,12 *Derfor, brødre, er vi ikke skyldige overfor kjødet, slik at vi skulle leve etter kjødet. 13 For dersom dere lever etter kjødet, skal dere dø. Men hvis dere ved Ånden døder legemets gjerninger, skal dere leve.*

Legg nå merke til hva slags fremmet ide Paulus snakker om her. Han sier dersom du krenker eller dreper legemets gjerninger da kommer du til å leve. Det er grunnen til at han kunne si i **Gal 2,20** *Jeg er blitt korsfestet med Kristus. Det er ikke lenger jeg som lever, men Kristus lever i meg. Og det livet som jeg nå lever i kjødet, lever jeg i tro på Guds Sønn, Han som elsket meg og gav Seg Selv for meg.*

Se da hvordan Paulus fortsetter å si i: **Rom 8,14-17** *For så mange som blir ledet av Guds Ånd, de er Guds barn. 15 For dere fikk ikke trelldommens ånd, så dere igjen skulle bli ført inn i frykt, men dere fikk barnekårets Ånd, og i Ånden roper*

vi: «Abba, Far!» 16 Ånden Selv vitner med vår ånd at vi er Guds barn, 17 og hvis vi er barn, da er vi også arvinger, Guds arvinger og Kristi medarvinger ...

Og vi vet at denne forutbestemmelse til adopsjon av sønner som blir omtalt i Romerne 8, Efeserne 1, Galaterne 4 og Hebreerne 1,3, og 7, viser oss at ikke bare mønstret til vår oppførsel er forutbestemt av sæden som vi får, slik som bror Branham sa, om Guds Sønns sæd er inn i oss, da vill det produsere Guds Sønns Liv i våre legemer, videre sa bror Branham at Jesus var "eksempel sæden," eller "mønster sæden." Og siden han var det originale sæd og loven om reproduksjon sier at all sæd må bringe fram etter det livet som er i sæden, om så Guds Sønns sæd produserer en lydig sønn i det originale sæd, da vill det5 også produsere lydige sønner i andre Guds Sønners Sæd som fantes i dette sæd fra begynnelsen av og kom fram fra det originale sæd.

Mens vi ser på denne adopsjonens spor eller prosessen som vi må gå gjennom til adopsjon av sønner, fant vi i **Romere 8:30**. Der finnes tre stadier som vi går gjennom i dette prosess. **Rom 8,30** *Og dem som Han forut har bestemt, (Husk nå Ef. 1,4,5.) dem har Han også kalt. 1)* (Dette er den første delen av vår reise, dette er kallet.) *Og dem Han har kalt, dem har Han også rettferdiggjort. 2)* Dette er den andre delen av vår reise. Når vi engang har fått vår kall, da får vi vår rettferdiggjørelse som kommer av Tro. Tro er en åpenbaring, etter man er blitt kalt åpenbarer Gud oss vår rolle. Dere skjønner at man først må man forstå at du er en sønn eller datter av Gud, fordi du ikke kan bli adoptert som en sønn om du ikke er en sønn, og du kan ikke oppfulle din rolle i familien om du ikke er i familien. Først kallet åpenbaringen om hva kallet dreier seg om. Vel, i denne åpenbaringen får du renselsen til din rolle. Rettferdiggjørelsen er troen eller åpenbaringen om Hva som er nødvendig for å bli hva du allerede er, åpenbaringen som forteller oss hva vår kall dreier seg om, hva vår posisjon i familien er, og deretter,) *Og dem Han har rettferdiggjort, dem 3) har Han også herliggjort.*

Og slik som jeg nevnte i går kveld, er dette den rolle som du påtar deg det blir faktisk ordet for din tidsalder med hud på. Dette er doxa, som taler om mening, verdi og dom som faktisk blir uttrykt eller materialisert. Med andre ord, du er kalt ut som en sønn til din rolle i familien, og gjennom åpenbaring av den rolle og tro på Guds kall, inntar du din rolle og blir tilkjennegevingsen av den delen av Guds Ord for denne tidsalder. Du blir dette ord manifestert til denne tidsalder. Da sier Paulus i **Rom 8,31** *Hva skal vi da si til dette? Hvis Gud er for oss, hvem er da imot oss?32 Han som ikke sparte Sin egen Sønn, men gav Ham for oss alle, hvordan skal Han kunne annet enn å gi oss alle ting med Ham?*

Se nå her, Gud har et Ord for hver tidsalder, og i vår tilfelle har Han et Ord som sa at det skulle finne forutbestemte sønner for å bli adoptert som sønner. Om så Gud har et Ord for denne tidsalder som taler om sønner, da må det finnes karer

som dette ord for denne tidsalder kan bli manifestert i. Så enkelt er det, og den kar som Gud bruker for å manifestere denne delen av Hans Ord for denne tidsalder, går inn i denne løfte for denne tid, det blir det manifesterte Ord for den tidsalder.

Vi så det i William Branham, i Wesley, i Luther, i Martin, i Paulus, i Jesus, i Moses, i Josef og Daniel og Davit og så videre. Alle var Guds tanker for verdens grunnvoll ble lagt, i deres generasjon ble de Guds Levende Ord uttrykt gjennom et kar som de levde i. Således ble de det manifesterte ord for deres time

Vi ser, sier Paulus i **Rom 8,33-34** *Hvem vil komme med anklage mot Guds utvalgte? Det er Gud som rettferdiggjør. 34 Hvem er den som fordømmer? Det er Kristus som døde, ja, mer enn det, som også er oppstått, som også sitter ved Guds høyre hånd, og som også går i forbønn for oss.*

Fordømmelse kommer, men hva gjør det? Kritikken av folk som ikke forstår hva Gud har kalt deg til vill være tilstede, men det er deres problem. Du er fokusert på det som Gud har kalt deg til. Du er fokusert på det som Gud har åpenbart til deg om det som du må gjøre. Du har gått in i rolle som sønn, da for vi: **Rom 8,35-38** *Hvem kan skille oss fra Kristi kjærlighet? Trengsel, angst, forfølgelse, hungersnød, nakenhet, fare eller sverd? 36 Som det står skrevet: For Din skyld blir vi drept hele dagen lang. Vi blir regnet som slaktesauer.* 37 Men i alt dette skal vi mer enn seire ved Ham som elsket oss. 38 For jeg er overbevist om at verken død eller liv, verken engler eller myndigheter eller makter, verken det som er nå eller det som skal komme,*

Vi stoppet ved denne tanken her i går kveld, men vi ønsker å ta det i flere eksempler som vi kan se i Skriften. La oss da gå tilbake til Skriften først til Josef. Legg nå merke til at Josef var en sønn av Jakob, Guds profet hvem sin navn ble forandret til Israel. Men det var noe med denne sønnen som var annerledes enn sine brødre. Om han var annerledes enn sine brødre betyr det ikke at han var noe bedre, fordi disse 12 sønner av Israel vill være der i det Nye Jerusalem som de 12 eldste av Israel. Om så de som solgte sine brødre i slaveri klarer det, da finnes det håp for resten av oss. Og siden de klarte det, la oss da ikke si at Josef var en bedre sønn, men i dette tilfelle ser vi på dette forebilde for å se hva slags vei vi må gå.

Oss ble fortalt at Josef var 17 år gammel da han anerkjente seg å være en sønn, og han begynte å ta hans nye rolle i familien. Fordi han hadde en nær forhold med sin far, og på grunn av hans forhold skilte sine brødre seg fra ham. Men Josef hadde ved den tid kjent igjen hans kall. Og mens han begynte å kjenne igjen hans kall og begynte å gå inn i denne rollen for å hjelpe hans far i hans foretak, fordi man kunne stole mer på ham enn sine brødre, og fordi han var en bedre tjener enn det de andre hadde vist fram, forfremmet hans far ham for å gjøre mer for ham i familie foretaket og ga ham en leder rolle, som ikke ble god mottatt av

hans brødre som var mye eldre enn Josef selv. Mens dette foregikk, eller la oss si, mens hans rolle ble mer og mer åpenbart for ham. Gud begynte å framvise en overnaturlig nærvær eller kommunikasjon med ham. Og hans brødre innså at han hadde noe i hans liv som ikke de selv hadde. Og således ble de misunnelig på det han hadde.

1 Mos 37,4-5 *Men da hans brødre så at faren elsket ham mer enn alle brødrene, hatet de ham, og de kunne ikke tale med fred til ham. 5 Josef hadde en drøm, og han fortalte den til sine brødre. Da hatet de ham enda mer.*

1 Mos 37,13-21 *Israel sa til Josef: «Gjeter ikke dine brødre småfeet i Sikem? Kom, jeg vil sende deg til dem.» Og han sa til ham: «Her er jeg.» 14 Så sa han til ham: «Gå og se om det står godt til med dine brødre og med småfeet, og kom så tilbake til meg med beskjed!»*

Hør nå, jeg vet ikke hva dere ser i dette, men dette forteller meg at faren ikke akkurat har stolte på de andre sønner at de var i stand til å holde flokken i god stand.

Så sendte han ham ut fra Hebron dalen, og han drog til Sikem. 18 Da de fikk se ham på lang avstand, før han hadde kommet bort til dem, ble de enige om å drepe ham med list.

Hør nå her, han bare gjorde det en lydig sønn må gjøre, men allikevel hatet de ham for det.

19 Så sa de til hverandre: «Se, der kommer denne drømmenes herre.

Josef kunne ikke gjøre noe for at Gud gav ham disse drømmer, de hatet ham uten grunn. Han var en lydig sønn, og det var grunnen til at Gud belønnet ham med Hans kall, og åpenbarte ham hva hans rolle ville bli og på grunn av smålig sjalusi hatet de andre brødre ham. Og således ser vi at de sier i vers 20:

20 Så kom nå, la oss slå ham i hjel og kaste ham i en brønn! Så kan vi si: Et vilt dyr har fortært ham. Så kan vi se hva det blir av drømmene hans.» 21 Men Ruben hørte det, og han fridde ham fra hendene deres og sa: «La oss ikke ta livet av ham!»

Vi alle vet resten av denne historie, men det som jeg forsøker å komme fram til er dette, at kallet kommer først, deretter lydighet til kallet, deretter gjør Gud Hans godkjenning tydeligere for deg på overnaturlig måte og når dette skjer blir brødrene slått med sjalusi, og da kommer de virkelige tester og prøvelser fordi du kjenner ditt kall, du kjenner til din rolle, men dine brødre aksepterer ikke din rolle, og allikevel ble denne rollen gitt deg på grunn av din lydighet mot din Far.

Det er dette som jeg ser med Josef, la oss se på en annen Guds sønn i Skriften, la oss se på Moses.

Vi ser at Moses kjente hans kall på en meget tidlig tidspunkt, men fordi han ikke skjønnte det, forsøkte han å gjøre Gud en tjeneste uten at det var Guds vilje, men

Gud har en timeplan, og bare fordi du kjenner til din kall og kjenner til din rolle betyr det ikke at du kan utføre det på den tiden du ønsker det. Jesus, Guds eldste Sønn, som er vår mønster, kunne ikke gjøre eller si noe unntatt det som Gud viste hva han skulle gjøre. Men Moses ble litt høyt på pæra og begynte å gjøre det som han trodde Gud ville han skulle gjøre, før Guds tid var inne, og på en måte som Gud ikke hadde vist ham, og alt han fikk ut av det var en død Egypter.

PAULUS EN JESU KRISTI FANGENE. 17.03.63.

57. *Vi ser at Moses med all sin trening ... Og hva gjør vi med all vår trening i dag, lager biskoper og så videre som har store ambisjoner. Våre ambisjoner blir noen lunde likt med de som Moses hadde, skjønner? Gud måtte tømme han for alle hans ambisjoner før han kunne gripe tak i mannen. Han måtte tømme han fra all hans trening. Han gikk ut for å befri ... Han drepte en Egypter og han ... Og da han gjorde det oppdaget han at dette var feil. Han kunne ikke gjøre det. Det var ikke på denne måte. Gud måtte ta ham ut i ødemarken inn i ørkenen, et forlatt sted. Legger du merke til at disse karer, som Gud har en budskap til, blir ført ut til et øde sted. Han tok Paulus ut i ørkenen for å lære ham opp, for å fortelle ham om alle hans store visjoner ... "Gå ut i ørkenen. Gå til et vis ødemark." **Og han ble der inntil Gud hadde fullt ut gjort ham kjent med oppgaven.***

Det var muligens Moses sin beslutning å drepe Egypteren, men det var hans plan til å gå ut i ørkenen. Men hvorfor fluktet han? Fordi hans brødre ikke aksepterte hans lederskap. De aksepterte hans rolle i familien som befrier.

HERRENS ENGEL. 02.05.51.

P:23. *legg nå merke til det, rett før han tar dem ut til løftenes land, begynte de å skrike, et ramaskrik. Slavedriveren var hard. Og han begynte å rope etter Gud i fortvilelse. Og da de gjorde det, hadde Gud en liten gutt som var født der borte, en meget spesiell fødsel, det var Moses. Dere kjenner til historien om hvordan han ble plassert i et siv kurv. Og den lille arken ble tettet med bekk og tjære. Og Faraos datter fostret ham opp, eller han var ment til å være hennes fosterbarn. **Og da han kom til den alder hvor han skulle være i Guds tjeneste, omtrent førti år gammel,** gikk han ut en dag og identifiserte seg selv med Israel, og var sikkert på at de skulle vite at han var deres befrier. Og da han drepte Egypteren, slå ham i hjel, da oppdaget han neste dag at Hebreerne kjempet seg imellom, og de oppdaget hans synd og fortalte ham det. Og på den tid fluktet Moses inn i ørkenen, forkastet av sine brødre, akkurat slik som Jesus Kristus ble forkastet av Hans brødre.*

Og igjen sa bror Branham i sin tale:

ISRAEL VED RØDEHAVET. 26.03.53.

P:67. *For lang tid tilbake kom tiden for utfrielse. Moses ble født og oppfostret i Faraos hus, han kom fram og håpet på at barna ville forstå at han var den karen*

som skulle gjøre det. Men gjorde de det? Nei da. De sa: "Hvem gjorde deg til hersker over oss? Vil du slå oss i hjel slik som du gjorde det med Egypteren?" Og Moses fluktet. Slik var det. Moses forkastet av hans brødre.

Her ser vi selve kallet, deretter lydigheten til kallet og da sjalusi og avvisning og da tok Gud hans tjener tilsides for å trene ham til å bli en lydige sønn. Og selv om han var Sønn, lærte han lydighet ved det Han led. Selve grunnen til hans lidelse var, fordi han kjente igjen kallet, og gikk inn i hans rolle, det var dette som var årsaken til hans forkastelse. Og på den måten ble lydigheten årsaken til at han måtte lide på grunn av hans brødre og denne lidelse førte ham til et sted hvor han lærte mer lydighet. Med andre ord, skjønt han led for å være lydige til Gud ble han likevel forkastet på grunn av det, men istedenfor å løpe fra hans rolle slik som han gjorde, brukte Gud allikevel denne flukten, til baksiden av ørkenen, til å trene ham videre til en mer bestemt lydighet.

Ja, dere ser at Jesus var så lydige at han kunne gå forbi 300 syke mennesker for å komme fram og legge hendene på bare en person. Bibelen forteller oss at Han lærte lydighet ved det Han led. Han lærte å ikke å gjøre noe unntatt han så Faderen gjøre det først i en visjon. Og han talte ikke unntatt det var fra Gud Hans Far som hadde instruert ham å tale. Dette er en fullstendig overgivelse og lydighet. Ironien med dette sporet til adopsjon er at når vi kjenner igjen at vi er sønner, og vi aksepterer våre sønner forhold, da ønsker vi å gjøre det som vår Far ønsker vi skal gjøre, men noen ganger er vi lengre framme om det som vår Far ønsker hva vi skal gjøre og slik starter vi før Han forteller oss det, og det er der vi får en smell. Således bruker Gud denne forkastelse for å trene oss for å bli mer lydige til ham. Ikke bare må vi ha den rette ønske for å behage Ham, skjønt det er bra start, men å gjøre kun det som Han ønsker vi skal gjøre, det er her Han ønsker vi skal være.

PAULUS EN JESU KRISTI FANGENE. 17.03.63.

57 58. *I Moses' sin tid tok Han ham ut i ørkenen, og hold ham der i førti år og tømte han for all hans teologi og alle hans ambisjoner. Hva en tid, han kunne se tilbake og se hans feiltrinn og hvordan vi i kveld skulle gjøre det samme, når vi ser på våre ambisjoner. Se på disse helbredelses kampanjer og se om Herren gjorde noe for noen år tilbake ved siden av å restaurere, helbrede de syke og så videre. Samtlige, hvert eneste organisasjon, fordi det ikke hente inn i deres organisasjon, måtte de få tak i en helbreder. Og hva har vi gjort? La oss bare se på det et øyeblikk. Vi har gjort det samme som Moses gjorde. Vi har gått ut og forsøkte med alle krefter og fabrikkere en slags mirakel. "Jeg lukter en sykdom." "Jeg har fått blod i min hånd." Og fabrikkere en mirakel, skjønner? Og hva har vi fått til?*

Jeg kan si, alt de har fått er en død Egypter.

La oss nå høre på Branhams svar på hans spørsmål, han sier videre i:

§ 59 *Og hva har vi fått? Noen av mennene er i en slik stor press at de har brudd opp og blitt simple fylliker, nevrotiker og pådratt seg et (syk) sinn slik at de svingte hele veien fra de sakelige Pinsevenner tilbake til å lage en organisasjon igjen og slike ting. Ser dere hva vi har gjort: **slått mer eller mindre en Egypter i hjel.** Det er riktig. Vi har forsøkt; vi har overbelastet oss; vi har betalt; vi har strevet natten lang i bønne møter til vi ikke hadde en stemme igjen og forsøkte å fabrikkere noe og servere spikersuppe og alt dette der; vi oppdaget at det var en total fiasko. Vi er nødt til å gå tilbake til ørkenen. Det stemmer, Så sant, så sant.*

Så ser dere at det er ikke op til ham som vil eller han som ønsker, men det er op til Gud som viser oss hva vår rolle er. Det er Gud som kaller og det er Gud som setter en man på veien til å gjøre som Gud og bare Gud ønsker hva han skal gjøre. Og vi finner dette eksempel på mange steder i Bibelen. Mange hadde bare en ting de skulle gjøre for Gud i hele sitt liv, og hva var det? Kunne vi være tilfreds med å gjøre det og være rede å gjøre det når vi blir kalt til det? Jeg lurer på det?

Hva jeg ser i dette sporet av adopsjon er kallet da å steppe inn i det vår rolle, deretter forkastelse som må komme slik at vi kan bli trent opp for å bli mer og mer lydige til det som Gud vil vi skal gjøre.

Se på Davit. Han var bare en liten gutt med rød hår men med et stort hjerte. Han var en hyrde for en flok med dyr, som han måtte passe på og beskytte dem. Han tok denne jobben meget seriøst. Da en løve og en bjørn kom for å ta sauene hans, tok han oppgaven meget seriøst og drepte både løven og bjørnen. Da kalte Gud han høyre opp og åpenbarte ham at Han ville at Davit skulle slå denne kjempen som ble kalt Goliat. Se nå på Davits holdning. Størrelsen betydde ingenting for ham, om Gud sendte ham, da ville Gud ta vare på ham, og han nærmede denne kjempen med fem små stein. (f-a-i-t-h = tro.) Vi er rettferdiggjort ved tro, og tro er en åpenbaring. Gud sa til Davit hva han måtte gjøre og han gjorde det. Mens Gud forklarte mer om hans rolle i familien.

GJERNINGER ER UTTRYKT TRO. 26-11-65.

P.79. *Og lille davit stod der med et stykke lær kledd i geite skinn eller en snaue skinn og bundet sammen med to snorer. **Men det var åpenbart for ham. Åpenbaringen traff han.** Amen. Han sa: ”Den Gud som fridde meg ut fra bjørnens klør, som befridde meg fra løvens klør, **hvor mye mer vill han overlevere denne uomskårne Filister i mine hender.** Hans brødre var mye mer i stand til å gjøre det. Saul var et hode større enn folket i hans hær. **Men du skjønner, det var ikke åpenbart for dem.** Amen. Her har du det, de trodde at det var mulig, de trodde at Gud kunne gjøre det, **men det var ikke åpenbart til dem, men det var åpenbart til Davit.** Det finnes en forskjell her. Om det er helt og holdent åpenbart for deg at Gud kommer til å helbrede deg, da får du det. Du får*

det. Jeg bryr meg ikke om hva som feiler deg, hva sannsynligheten til helbredelsen er, utsiktene er muligens verre enn Davit mot Goliat, men det er åpenbart til deg.

Dette gjør meg tenke på noe som en bror, Jim DuCarme fortalte meg om for noen år siden. Han sa at han snakket til denne gutten som er en av mine kritikere, og mannen sa: "Det som Brian Kocourek gjør er det som jeg ønsket å gjøre for mange år siden." Og Jim sa. "Men han gjør det og du gjør det ikke."

Og det er det som jeg forteller mine kritikere. De sier: "Hva tror du han er og hva forsøker han å gjøre seg til." Mitt svar er: "Hei dere, det som jeg gjør, må bli gjort, og jeg så ingen av dere gjorde det, mens jeg så nøden og kjenne den ledelse til å fortelle, steg jeg inn i denne rolle, og Gud har dører over hele denne verden. Det er ikke hva jeg gjorde, men det er hva Han ønsket jeg skulle gjøre. Det er akkurat slik som Jesaja sa da Gud sa: "Hvem ønsker å gå foran oss?" Og Jesaja sa: "Her er jeg herre, send meg."

Jes 6,1-12 *det året da kong Ussia døde, så jeg Herren sitte på en trone, høy og oppløftet, og slepet av Hans skrud fylte templet. 2 Serafer stod over Ham, hver av dem hadde seks vinger. Med to dekket han ansiktet, med to dekket han føttene, og med to fløy han. 3 En ropte til en annen og sa: «Hellig, hellig, hellig er hærskaenes Herre*. Hele jorden er full av Hans herlighet!» 4 Festene rystet i dørtersklene ved røsten av ham som ropte, og huset ble fylt med røyk. 5 Da sa jeg: «Ve meg, jeg er fortapt! For jeg er en mann med urene lepper, og jeg bor midt iblant et folk med urene lepper. For mine øyne har sett Kongen, hærskaenes Herre.» 6 Da fløy en av serafene bort til meg. I hånden hadde han en glødende kullbit som han hadde tatt med en tang fra alteret. 7 Han rørte ved min munn, og sa: «Se, denne har rørt ved dine lepper. Din misgjerning er tatt bort, og din synd er sonet.» 8 Da hørte jeg Herrens røst som sa: «Hvem skal Jeg sende, og hvem vil gå for Oss?» Da sa jeg: «Se, her er jeg. Send meg!» 9 Han sa: «Gå og si til dette folket: Dere skal høre og høre, men ikke forstå. Dere skal se og se, men ikke skjønne. 10 Tett til hjertet på dette folket med fett, og gjør ørene tunghørte, og klin øynene til, så de ikke ser med sine øyne, ikke hører med sine ører, og ikke forstår med sitt hjerte, så de kan vende om og bli leget.» 11 Da sa jeg: «Hvor lenge, Herre?» Og Han svarte: «Til byene ligger øde og det ikke er noen som bor der, og det ikke finnes et menneske i husene, og landet ligger øde og dødt, 12 til Herren har ført menneskene langt bort, og det er blitt mange steder som er forlatt midt i landet.*

INNFLYTELSE. 30-11-63.

P:83. *La oss gå ned til Guds hus i våre hjerter, alteret, la oss slå opp og se hvordan Jesus ser ut, Jesus som er Ordet, og da kan vi svare: "Her er Jeg, send meg, Herre. Send meg til hjem slik at jeg kan bli en bedre hustru. Send meg til skole, slik at jeg kan bli en bedre tenårings jente. Send meg til skole slik at jeg*

kan bli en bedre tenårings gutt. Send meg til taler stolen som en annerledes pastor. Send meg til forretningen for å bli en annerledes forretningsmann. Når dere ser **ditt Mønster, Jesus Kristus ...** Han sa: Her er jeg, sendt meg." Etter hans ydmykhet, etter å ha sett orden om hvordan Gud setter sammen Hans tjener. Hvordan han bemyndiger ham; før han bemyndiger ham. **må han være ydmyk, ærbødig, og i aksjon.** Og den rensede Jesaja, når han en gang så det, sa: "Her er jeg, send meg."

Hør nå etter, vi kunne gå videre og videre med våre forebilder angående Gud som kaller og så går inn i sine kall, og når de en gang viser seg å være lydige til denne himmelske visjon, slik som Paulus omtaler det, bruker Gud dem som sitt eget legeme for å uttrykke Seg Selv til menneskeheten.

Fra hans tale:

GUD SKJULER SEG SELV I ENKELTHET. 12-04-63.

P:132. Når du engang overgir deg fullstendig, da inntar Han oss i Sin Fylde. Men så lenge du ikke overgir deg selv, kan Han ikke komme inn med Sin Fylde. **OVERGI DEG. Overgi dine tanker; overgi ditt sinn, overgi ditt liv, overgi alt, overgi din anseelse. Overgi alt til Ham nå, og Han vil komme in og fyller deg med Den Hellige Ånd. Det er grunnen til at Han er her.**

Bror Branham sa i:

DET TALTE ORD ER DET ORIGINALE SÆD.

§ 87. Vi ser nå: **Det Talte Ord, og at da er vi Guds Ord som er blitt manifestert. Det er slik Gud ønsker Sin Menighet, at den skal stadfeste Ham. Hvordan kan Han stadfeste seg uten at Hans Sæd er i personen? Hvordan kan du bruke dine egne tanker og Gud samtidig manifestere Seg igjennom deg? Hvordan kan du ta din egen tro, og si: "Min pastor lærer at ... " "Min trosbekjennelse sier 'slik' ..."? Hvordan kan du gjøre det og på samme tid være en stadfestet sønn av Gud? Hvordan skal du få det til? Jesu død hadde da ingen betydning for deg. "Å, jeg har mottatt Ham, min Frelser ..."** Det har du ikke! Du sier at du har det, men du har ikke det. **Dine gjerninger beviser hva du er. Jesus sa det samme: "Hvis dere mener at Jeg er uekte født ... "** De sa: "Vi er Abrahams sønner, og vi trenger ingen til å lære oss." Han svarte: **"Hvis dere var Abrahams barn, da ville dere ha kjent Meg."** "Hvem av dere kan overbevise Meg om synd - vantro?" **Vis Meg en ting som Faderen lovet, som Jeg ikke har oppfylt. Vanтро er synd. La oss få se at dere gjør det. Det tok luven fra dem. Helt sikkert. "Hvem vil anklage Meg? Hvem kan overbevise Meg om synd og vanтро?" Skjønner dere? "Hvis ikke Jeg tror, hvorfor gjør da Faderen gjennom Meg det Han gjør - hvert et Ord som Han lovet? La Meg få se hvor dere har gjort det.**

Det som Bror Branham forteller oss her er at vi er bestemt til å reflektere bildet av det originale sæd. Og dette kunne ikke vær mulig om vi ikke har livet som var

i den først fødte sæd. Om vi har livet, da har vi naturen, for disse to er en i den forstand at naturen av selve livet er de reflekterte attributter og det manifesterte karakteristikkene av livet i sæden. Hør nå etter, dersom vi er så opptatt med vårt eget daglige liv da kan vi ikke la Kristus leve i oss.

Se nå, Gud kommer ikke for et folk som tror at dette Budskapet er bare et slags ny trosbekjennelse eller slik. Kristi Lære er ikke en teologi som man kan argumentere om, så avgjort ikke. Kristi Lære er en realitet angående din posisjon i Guds familie. Kristi Lære er å vite og forstå det fra deres hjerter og da vil det bringe fram det samme Liv som var i den først fødte sønn, og dere vil se da at deres eget liv blir en refleksjon av Hans Liv. Dette fordi Gud ønsker å leve ut ditt liv for dere, i din egen omgivelse.

Disse prøvelser og tester som Gud gir til enhver av dere er meget enestående for omstendighetene i ditt liv, og Gud ønsker at ditt legeme reflekterer Han Selv gjennom dine omstendigheter. Det spiller ingen rolle hvem du er. Mine omstendigheter er ulik min kones omstendigheter og hennes er annerledes enn døtrene våre. Og hver av mine døtre har omstendigheter som er enestående for dem. Og Gud ønsker å leve ut deres liv og viser Seg Selv den samme i går, i dag og i alle evigheter i enhver av våre liv.

Uansett hvem du enn er, ønsker Han å låne ditt legeme, om du er en Guds sønn eller en Guds datter, så bare lån det til Ham, eller gi det til Ham. Bare overgi deg selv til Ham slik at Han kan bruke ditt legeme for å manifestere Hans Liv gjennom deg. Det er dette hva Liv dreier seg om. Det er ikke hva du kan gjøre med dette kar, men tillat Gud Selv å bruke det, og se da hva Han kan gjøre med det.

DET FRAMTIDIGE HJEM. 02-08-64.

P:76. *Vel, mange av dere lurer på hvordan denne skjeling kommer? Jeg skal fortelle dere det. Dere skjønner, det er et ord som jeg sier, men det er ikke mine tanker, fordi jeg ikke vet det. Jeg kjenner ikke til denne tankemåte. Hvordan kan jeg fortelle dere hvem du er og hvor du kommer fra, når jeg ikke har kjennskap til det? Hvordan kan jeg fortelle dere hva dere gjorde for ti år siden, når jeg aldri har sett dere i mitt liv? Hvordan kan jeg fortelle der hva dere gjør og hva du holdte på med om ti år fra nå av? Hvordan kjenner jeg til framtiden? Men det er tanker av en annen Person. La dette sinn som var i Kristus være i dere. La dette sinn som var i Kristus være i deg, og dere uttrykker ikke deres egne ord; du uttrykker Hans Ord.*

GUDS GAVER FINNER ALLTID PLESS. 22-12-63.

P:44. *Gud arbeider gjennom mennesker for å forløse mennesker. Han kan ta deg, arbeider gjennom deg for å forløse menneskeheten, om du fullstendig innvier alt du er. Om du er en ung kvinne, innvie dit moral. Er du en ung mann, innvie din*

moral, innvie ditt sinn, innvie dine tanker, innvie ditt hjerte, din sjel, innvie alt du er og la Kristus arbeide gjennom det. Hva et herlig ting.

HVEM ER DETTE. 04-10-59.

P:34. ... *En overnaturlig Gud kan ikke forandre Hans natur for å tilpasse det menneskelige natur. Menneskene må forandre sin natur for å passe inn i Guds overnaturlige plan. Og det er derfor folket roper: "Hvem er dette?" det er Gud midt i blant Hans folk. De forstår det ikke. Gud kommer aldri ned på ditt plan, **du er nødt til å komme opp til Hans plan.** Og når denne betingelse er oppfylt, en løfte som Gud gav for å forløse folket. [er nådd??? oversetter.] Om du har oppnådd denne betingelse, **da forandrer hele ditt vesen; din måte å tenke på. Dine vaner forandrer seg. Du forandrer deg. Alt med deg forandrer seg, fordi du har fått et nytt liv i deg.***

KAN VI SE JESUS. 19-06-58.

P.14. *Du er nødt til å ha Gud på innsiden før du kan se ham på utsiden. Det ser ut som om mange mennesker ikke forstår hva Gud er. Men Han må komme inn og se gjennom dine øyer, bruke diner øyer og ditt sinn, ditt tankesett, ditt syn, dine sinnsbevegelser, alt må være i full kontroll av Gud.*

DØREN TIL HJERTET. 16-03-58.

P:42. *Si: "nå kan du komme inn, men ikke våg å åpne denne dør. Ikke gå hen til denne. Men du kan stå rett her." Ville du føle deg velkommen? Slik er det med noen av dere kirkemedlemmer. Du la ham komme inn. Åh, du ønsker ham som din Frelser, men Han ønsker å være din Herre. Å være Herre betyr å herske. Han ønsker å være din Hersker eller Herre, ikke bare din Frelser, men Han ønsker å være din Herre. Herre betyr å herske. Han ønsker å være din hersker, ikke bare din Frelser. Du ønsker Ham som din Frelser, men hva med å være din Herre, som kommer til å kontrollere dine sinnsbevegelser, kontrollere dine tanker, kontrollere hvert eneste fiber i deg, slik at du ikke kan si som den man for flere år siden som la Han komme in: "For meg er livet Kristus og å dø er en vinning." La Ham komme inn og således er Han Hersker og Herre over deg.*

DØREN I EN DØR. 09-02-58.

P:31. *Du må la Ham være den suverene Herre. Det betyr at Han står over alt. Han står over dine meninger. Han står over alle ting som du har. Han står over dine følelser. Han står over dine ideer. Han kontrollerer enhver fiber i dine tanker. Alt du har skulle du gi til Ham, dersom Han skal bli din Frelser og Herre.*

Uansett hvilken Guds Sønn vi ser på, må enhver sæd som kommer fram være i samme bilde av det originale sæd, og dersom vi er Guds Sønns sæd da vill vi produsere Guds Sønns resultater.

Det er grunnen til at vi ser sporet av adopsjonen og livet av sønner som Gud brukte for å manifestere Seg Selv til verden gjennom tiden. Vi så det i Moses, Josef, Davit, Daniel, Jesajas, Jesus, Paulus, Luther, Wesley og William Branham. Vil det også bli manifestert i deg? Gud sa at Han ville ha adopterte sønner, og han forutbestemte oss til adopsjon av barn til Seg Selv.

Kan du se ditt kall? Har du hørt denne kall? Har Han åpenbart til deg din rolle i familien? Har du gått inn i din rolle? Har du sett forkastelsen som måtte komme for å føre deg i en ytterlig forklaring av din rolle?

Jeg håper at du kan se, uansett hvem som var sønn eller datter, det fantes det samme mønster i ethvert liv, uansett tidsalder de levde i og det spilte heller ingen rolle hva slags livs omstendigheter de befant seg i.

Gud kalte hver eneste en av dem, og de hørte den kall og det er mulig at de ikke skjønnte denne kall for en stund, men i rett tid åpenbarte Gud dem Hans plan for deres liv, som var den rolle som de måtte utføre for den tidsalder og da de begynte med tro og lydighet til denne kall, da var det hver eneste gang at deres brødre ikke skjønnte deres rolle og således fordølgte de dem og forkastet dem fordi de misoppfattet dem, men det er ikke nødvendig å si at de tålte det, fordi de skjønnte hvem de var og de kjente til deres rolle som faderen hadde kalt dem til i denne enorm store familie av brødre. Og slik ble de latterliggjort, hånet og deres liv var et ensomt spor som de måtte gå helt alleene, men når Gud deres Far engang så at de var lydig til denne himmelske visjon, kronet Han deres tjeneste, Han kronet dem som sønner, Han kronet deres rolle ved å kalle dem til og med høyre opp. Og når Gud engang kronet deres tjeneste, deres lydighet som sønner, da tok Han dem fra scenen, halleluja, Han kalte dem hjem for å hvile.

Vi tenker på Elijah som hadde en slik dynamisk rolle i familien, men allikevel kronet Gud ikke hans tjeneste før enn han viste lydighet ved å ligge på hans side i tre og et halvt år. Kan du tenke deg dette? Kunne du være lydig til dette dersom Gud har kalt deg ut til å gjøre det?

DET NÅVÆRENDE STADIUM AV MIN TJENESTE. 08-09-62.

P:73. *Denne fattige, gamle og nedbrutte profet lå der ute i ørkenen og ble matet av det som fugler kom med til ham. Og hans kamel skinn oppbundet, solbrent, og en liten krukke med olje hang på hans side, med lang kinnskjegg og sannsynlig skallete og brun brent av solen, og gikk langsomt videre med sin stokk, men inn i hans hjerte slå Guds Ånd. Da Gud så Hans lille utslitte tjener som kom til enden*

av sitt liv, mens alle og alt hadde forlatt ham, forlot Gud ham da? Han sendte en vogn og tok Hans utslitte tjener hjem: "Det er ikke nødvendig å vandre oppover slik som Enok gjorde, Jeg tar deg hjem i en vogn." Det stemmer. **Han kronet hans tjeneste med en vog som førte han hjem.** Det er ikke dårlig det. Jada, det var ikke nødvendig å vandre hjem, Han bare sendte en vogn og tok han op, fordi han var sliten. Jeg liker dette. Fattige, gamle utslitte tjener, Han tok han op, tok han hjem.

P:57. Det er vanlig i en slik situasjon som dette når man har vært tro mot Ordet og alle har forlatt ham helt til Gud kommer på scenen og forsvarer denne personen og kroner hans tjeneste. Skjønner dere? Det stemmer. Hva en trøst.

P: 72. Denne mørke time ... "I midten av kløvde fjell og mørke skyer", sa poeten, "Bøyd min Frelser sitt hode og døde; det åpne forheng viste veien til himmelens glede og endeløse dager." Han måtte gjøre det for å lage en vei for oss. Det stemmer. Men hva gjorde Gud? **Han ble trofast til Ordet og omfavnet korset. Men var det slutten på Hans tjeneste? Var Hans tjeneste visket ut? Gud kronet Ham med det største kron som noensinne var blitt brukt.** Han kronet Ham på Påske formiddag, på oppstandelsens dag. Han kronet tjenesten til vår Herre Jesus, Han reiste Han opp fra de døde og lever videre i alle evigheter. **Tjeneste ble ikke borte fordi alle mennesker sviktet ham; Han ble kronet.** Så sant, så sant, han ble kronet fordi Han ble sviktet, og Han måtte gjøre det da Han reiste Han opp fra de døde.

P:91. Hvor mange Kristne her inne er på Veien i kveld, som er glade at dere startet på veien for lenge siden og har begynt for lenge, lenge siden og går mot slutten av veien; **Jeg ber at Gud kroner deres tjeneste, hva det enn er. Det kan være en hustru. Jeg ber at Gud kroner deres tjeneste. Det kan være en prest, Det kan være en diakon, det kan være en tilhører. Det kan være en bonde.** Jeg vet ikke hva det er. Hva det enn er for noe, **måtte Gud krone deres liv Hans Ords Herlighet,** ved Hans andre komme og tar deg opp i bortrykkelsen til et annet land.

BLASFEMISKE NAV. 04-11-62.

P.110. Jeg tror ikke at Demas gikk ut i verden, fordi Demas var en ... Om du kjenner til Hans historie, kom han fra en stor og rik familie, og han ønsket å sammen med resten av folkemengden. Men stakkars lille Paulus, hva var det med Han? **Gud tillater alltid at det går den veien og deretter kroner Han det.** Han lot Jesus komme til et sted, (Se her,) fra hvor Han kunne løfte Hans hode og kunne gjøre hva Han ville og komme ditt hen hvor en romersk soldat kunne dra ut skjeggen Hans og spytte Han i ansiktet. Legge en fille rund ansiktet Hans og sa: "De forteller meg at du er en profet ..." De var alle samlet rundt omkring Ham og kom med sine spanske rør og slå Ham på hodet og sa: "Fortell os nå hvem det var som slå deg?" Han visste hvem det var som slå Han, så absolutt. **Mens Hans tjeneste var for å bli kronet.** Det kommer alltid ditt hen hvor det ser ut som om

det går nedennom hjem, nesten helt borte, da kroner Gud det. Å, Herre la det skje. La det skje, Herre.

INNFLYTELSE. 15-03-64.

P:71. *La oss bøye våre hoder, i stillhet ... Da ilden av kullet hadde rørt profeten, og gjorde ham så rent som de gikk an å bli, da Guds Røst sa: "Hvem vil gå foran oss?" Da svarte han: "Mester, send meg." I stillhet nå, alle sammen. Tal, Herre, Tal min Herre, Tal og jeg vil være snart til å svare Deg; Tal min Herre, Tal min Herre. Tal og jeg vil svare. Herre sendt meg."*

Det finnes millioner i synd og skam og som dør; (Dere vett at det finnes to millioner mennesker som følger dette Budskap i dag ...) Hør på deres bitre rop; Skynd deg og kom dem til hjelp, svar fort: "Herre her er jeg." Tal min Herre, Tal min Herre, Tal og jeg skal svare Deg fort; Tal min Herre, Tal min Herre, Tal og jeg skal svare: "Herre send meg." (Hva en skam å se våre brødre og søstre som dør uten å være klar over sine posisjoner som sønner og døtre av Den Levende Gud.) Hør på deres bitre rop; (Å, bror, kom med meg, vil du ikke?) Skynd deg til å til unnsetning. (De kjenner ikke forskjellen mellom en kirke ånd og Den Hellige Ånd eller noen ting.) Vær snart til å svare: "Herre her er jeg." Tal min Herre, tal, min Herre, (Jesaja er du her?) Tal og jeg skal svare snart Deg; Tal min Herre, Tal og jeg vil svare: "Herre, sendt meg."